

רבי ושמחי

ארגון להפצת ערכי היהדות

גלאון חדשני > חורש שבת > נ"ח טבת תש"פ

גלאון מס' 27

זמן השבת באשთאול - פרשת ארא

כניסת שבת: 16:46 < יציאת שבת: 17:45

תורה ומדע

החיסון

אתה הtgtלויות המדיעות האדריות אשר הביאה להצלת רבבות מיליון בני אדם בכל רחבי תבל, היא tgtליתו הנפלאה של ד"ר לואי פסטר בדבר הריפוי על ידי שימוש באותו חידק אשר ממננו אנו מבקשים להינצל, פסטר ערך מחקרים בריפוי מחלות ובניהם בריפוי מחלת הכלבת, לאחר שהמצאתו נחלה הצלה מעבר למצפה, עבר הוא לטפל במחלות שונות נספות באותה שיטה, עד עצם היום הזה משמשת tgtלתו של פסטר כבסיס לכל סוג החיסונים.

בספר מבוא שערים כתוב כי פסטר קיבל את יסודו המחקרי מהתלמוד, וכן קרה הדבר: הרב ד"ר ישראלי מילר ובינוביץ אשר התגורר בפריז התחליל כיודע לרוגם את התלמוד לצרפתית, תרגומו לסדר מועד אשר הגיע לידיו פסטר עורך את סקרנותו של איש המדע הנכבד, והנה לפלייתו הוא גילה בתלמוד את המשפט הבא "מי שנשכו כלב שוטה [חוליה בכלבת] מאכילין אותו מחר צבד שלו" [תרופתו שיאיכלו אותו מיתורת הכאב של הכלב הנגע] - הד"ר המופתע מישיטת הריפוי באמצעות שימוש בכלב הנגע עצמו, התבונן היבב בדברי חז"ל ושיעיר כי נראה ידעו שהגונן מפתח נוגדים למחלת המKENNTEN בו, וכנראה שנוגדים אלו המרוכזים בחצר הכאב הם שפועלים בריפוי האדם הנשור האוכל את התרופה המזורה, ד"ר פסטר פתח מיד בסדרת נסיוונות אשר תוכאתן הייתה והינה הצלת רבבות מיליון בני אדם. "הפוך בה והפוך בה דcolsala בה".

מאמר החודש

המשל שבחדש

החדש אליו אנו נכנסים הוא חדש לא חגו או מאורע רישימי, אמן יש בו ראש השנה לאלנות ומנהג לקיים ברכות על כל מיני פירות בليل ט"ו בשבט, אך אין זה דבר מהחביב ויש שלא נהגו בו, אולם כל מי שבא בשער הבית ספר או התיכון יודיע כי בחודש זה ישנה נקודת סיום הנקראות מחצית א', בו ערכו תלמידים תעודה המראה ומשקפת את רמת השקעתו ורמת השגוי במקצועות קודש ובמקצועות חול, ישנים שהtauודה לא מדברת אליהם כי הchein שליהם הוא מאה אחוז, מעולים הם מוצחים הם, וישנים שהtauודה מהווים להם כתרورو אזהרה, שאם לא יתפסו את עצם וישקפו מבעוד מועד איזי בסוף השנה יתרחטו על כך כשראו אתchein בתעודה השואר לאפס שמעיד כי הם עברו שנה חולה וריקה.

הນמשל

כל היהודי באשר הוא נשפטו חזובה מתחת כסא הכבוד, ועל פי ציווי הקב"ה ירדת נשפטו מהעלום העליון לבית ספר של החיים כדי לתקן את נשפטו ולהחזירהמושלמת אחריו מה שארם עשה בשנה אחת, הקב"ה ברחווי נתן לנו פעמיים בسنة גיעו הוא לתוצאהמושלמת - עשיית רצון ה' באממת ובתמים ללא שום פגם.

הפטון כי עשר פעמים מוזכר תיבת צפראדע (בלשון רבים ויחיד) לומר שמכה זו הייתה שוקלה כנגד עשר מכות מרוב הצער והסלל שבסלו המצריים ממנה.

הפטון כי הטעם שבמכת ערובה באו כל החיים בערבוב ולא כל מין ומין בפרט, מפני שהמצרים היו חוטאים גדולים וחיו כל הזמן במצב של ערובה משפחות זה עם זו וזו זה.

הפטון כי הטעם שבמכת ערובה באו כל הבמות חזרו למבדר ואילו במקת צפראדע מתו כל הצפראדים, בשביל שלא יכולו המצריים ליהנות מההערות של החיים.

הפטון כי במקת דבר בהמה שהיתה שייכת חייה לישראל וחציה לגוי לא מותה, וכן בהמה חוליה של איש ישראלי שהיתה חייה למות לא מותה, שלא יאמרו המצריים הנה גם עם ישראל מתו בהמות.

הפטון כי עצמתם הברד הייתה כסוך חדה והייתה חותכת בעיצים כמו שאדם מנסר אותם במסור, והמצרים שהו בשدة כשהיה הברד יורד עליהם היו קופאים ומתרים ולאחר מכן היהת באה האש ושורפת אותם.

הפטון שרפה העזה החזק מבית המלוכה שאסור לאדם לצאת מביתו קודם שיאיר היום, כדי ששם אדם לא יראה אותו כשהוא הולך ליאור בשעת בוקר מוקדמת לעשות צרכיו.

הפטון כי במקת דם ניסו המצרים לרפא את האIOR ע"י כל מיini מומחים לענני מים, וע"י רופאים מיוחדים שיש להם סמי מרפא לכל מיini תופעות טבע שיש בהם ולא עלתה בידם.

הפטון כי יש מרבותינו שאומרים כי גם הרוק שהו מרים המצרים היה נהף לדם, ויש מרבותינו שאומרים שלא רק האIOR נהף לדם אלא כל מיini מצרים נהפו לדם, כולל כל הצלמי עובדה זהה.

הפטון כי מלכות כוש ומלכות מצרים היוربים עד היכן תחומו של כל אחד, ובמקת הצפראדע נתברר עד היכן תחומה של מלכות מצרים במדוק.

הפטון כי רק הצפראדים שבאו למצרים בציורי הקב"ה ע"י אהרון מסרו עצם למשה וכוכבו לתוכ התנורים הבוערים, אבל הצפראדים שעלו וباו ע"י החרטומים לא קפצו לתוכ התנורים אלא רק שהו בגבול מצרים, שכן לא נצטו על כך ולא היו מחויבות למסור עצמן למשה.

הפטרת השבוע: "ננה אמר ה'" (חזקאל פרק ב'ח, כ'ט)

נבואת חזקאל על נובכנצר

שוב נגלה הקב"ה ליחסקאל בשנת עשרים ושבע למלכות נובכנצר בראשון לחודש ניסן, וכך אמר לו יען זה שנובכנצר הטריח את כל חילו לצור על העיר צור וללבוד אותה בשנת העשרים ושלוש למלכותו ושבר לא קיבל על זה כי כל מה שבזוז ושלל מהעיר שטרף לו הים את הצלב, לכן אני נתן לו את כל ארץ מצרים שיקח את כל אنسיה לעבדים ולשפחות ואת כל שללה יבזוז וזה יהיה שבר לחילו על אשר במצותי צר על העיר צור ולא קיבל שבר, וזה יהיה העונש של מלכות מצרים שהבטיחו לעם ישראל משענת קנה רצוץ.

עונשו של פרעה וארכז

לכן כה אמר ה' הנני מביא עלייך חרב, והברת**י** מפרק אדם ובהמה, והייתה ארץ מצרים לשמה וחרבה, לא תעבור בה גל אDEM ורגל בהמה ולא תהיה מיושבת בבני אדם ממש ארבעים שנה, וגם הארץ שבסביבה יהיה ערי שמה באופן שלא תוכל מצרים להשתתקם מהמדינה שבסביבה, ואת כל עמה אפזר בכל הארץ, ואחרי ארבעים שנה אקצת את מצרים מהעמיים שהיה שם, ושבו אל ארץ מגורתם והוא שם ממלכה שפלה, זאת אומרת שתהיה ממלכה היכי שפלה מכל המלכות, וממילא לא יהיה להם באה להתגאות, וכן אני אמעיט אותך כדי שלא יוכל לרדות בעמים אחרים ולא ישתמש עוד מבטח לעם ישראל וידעו כולם כי אני ה'.

משיל הקב"ה את פרעה מלך מצרים לתנין ואת העם המצרי לדגי האIOR, משום שככל גדולתה של מצרים היה מפני השובע שבא בגלל שפע היאורים שבה, וכך אמר הפסוק "הנני עלייך פרעה מלך מצרים התנין הגדול הרובץ בתוך אורי" אשר אמר לי אורי ואני עשיתני, ונתי טבאות ברזל בלHIGH' והדבקתי דגת אורי בקשושתיך זאת אומרת אניaton בלב כל גבוריך לצאת עמר למלחמה, ונטשיך המדבירה אותך ואת כל דגת אורי דהינו את כל העם שלך על כל השדה תפול, ולמאכל השמים תהיה לאכלה, וידעו כל יושבי מצרים כי אני ה', וייתר לא יחשבו שהם אלו שכוכבים לעם ישראל הינצל מהאומות.

כדי לוודה שכן הוא הווה, וכן להפתעתו רואה הוא את הדלת שaina נעלמה, פתח אותה כדי סדק ואיז אוור אומץ והציג החוצה, והנה רואה את הסוחר ישן ונחירוטי מנסרות את הדממה.

הבריחה והצעלה

בצדדים שקטים חמק הוא מתא המעדן, והוא יצא במחירות מהעיר השורי בעיטה והחל לרוץ, כל הלילה רץ עד שהגיע לבתו ונכנס לבתו עיר ותשוש, והוא ידע כי הסכנה לא חלה, שותפו סיגר את כתובתו, מה עושים? הוא החליט לפנות לרבי ישועה בסיס רבה של תוניס, לרבי ישועה היי קשטים טובים עם המלך "חמודה פאהה בי" שהיה אדם הנון וחביב את היהודים, והוא הרך וסיפר את אשר קרה, המלך הפלרורה כי היהודי יסתתר בביטו ולא יציא ממנה עד שיירה לו לעשות כן, והוא שעה כבר שיגור הקאדי של קירואן רץ אל המלך לאשר את גור דין המות על היהודי, המלך בחרן את הבקשה והגביב בעיטס מעושה "חווצפה שצואת! הביאו לאן את העברין", מה הרבה הייתה תדמתו של הקאדי כשליה כי תאו של היהודי ריק "ודאי שיחד אורך היהודי" קץ על הסוחר, והוא להעמו נשבע בכל שהליך בו, והוא ינלה עלי תדרמה ולא ראה את בריחת היהודי, הקיר לו ינלה קרב, במרה התעתש והחל באמירת תהילים נורשות ממוקם ללבו, וזעק את הפטוקים ומתחנן לרוחמי שמים ולישועה, בלילה שבת חיטט באמתחתו ומצא שם כמה פיתחות, הוא קידש על הלוחם, בצע את הפיטה ו אמר "זה כנجد יצחק אבינו", ללחמות בסעודות שרירת אכל "כנגד אברם אבינו", ואת פיטתה של סעודה שלישית הקדיש לעקב אבינו, מעתם ש郎 לסעודה מלאה מלהקה, אבל כנגד דוד המלך, והתפלל שbezot ובודאות האבות יצילנו הקב"ה מצרתו, לאחר שבירך ברכת המזון נפל מבטו על הדלת הבדה, מה זה? הוא התקרכב מעת

היהודי, ולא הכניסה לקירואן אסורה לנוומי שעובר על החוק דין מוות? הערבי ביטל את החשוו בинф י"ד מה' אתה מפחד" נור בו, "אתן לך תלבותות מוסלמית ואיש לא יגלה את זהותך", דבריו השיכנו עמו את שליהם עד שהיהודי התפתח ונכנס עם הערבי לקירואן, תחושת הפחד שאפפו אותו עם כניסה לשער העיר נמוו לאחר שוטות קטרה ברוחותיה, הוא חש בטוח למד', ביום שי' בוקר בא עם שותפו אל שוק התבואה והשנים קנו כמיות תבואה גדולה, היהודי שמח וACHINE שעד מיט' יס'ים את הליך הקנינה ויצא לשוב ביטו לקראת השבת, לפטע פנה אליו הערבי וביקש להשיג לכמה רגעים על הסחרורה עד שישיג מקום אחסוןראי, עמד היהודי והמתוון ואילו הגיע פנה לרחוב הסמור והחל לצעוק "יהודי" טמא נכנס לעיר הקדוש קירואן עקרו אותו!

המאוד

בתוך רגעים מספר הוקף היהודי אספסוף מושלוב שהתגונד סביבו וביקש לעשות בו שפכים, בתוך כך נודע הדבר לקאדי והצהיר שיבן הירוד בתאו, הוא הבן כי סופו קרב, במרה התעתש והחל באמירת תהילים נורשות ממוקם ללבו, וזעק את הפטוקים ומתחנן לרוחמי שמים ולישועה, בלילה שבת חיטט באמתחתו ומצא שם כמה פיתחות, הוא קידש על הלוחם, בצע את הפיטה ו אמר "זה כנجد יצחק אבינו", ללחמות בסעודות שרירת אכל "כנגד אברם אבינו", ואת פיטתה של סעודה שלישית הקדיש לעקב אבינו, מעתם ש郎 לסעודה מלאה מלהקה, אבל כנגד דוד המלך, והתפלל שbezot ובודאות האבות יצילנו הקב"ה מצרתו, לאחר שבירך ברכת המזון נפל מבטו על הדלת הבדה, מה זה? הוא התקרכב מעת

ראשוני היהודים התקיימו בקירואן שבתוניסיה עם הקמתה, וייסדו כבר בנתן ד' אלפים תז' (646) את אחת הקהילות היהודיות העתיקות, ואולם ברובות השנים סגרה העיר הנושבת מקודשת למוסלמים, היהודים וושעו ממנה וーム מודרך אף רגלו של יהודי בעיר נחשבה לעבירה חמורה. אדרמת העיר וסבירותיה הייתה פוריה והנבה יבולי תבואה איכוטיים, מוסלמי אחד תושב העיר, עסוק לפרנסתו במסחר בתבואה, והוא היה קונה תבואה מגדרי החיטה בקירואן ומוכרה ללקוחות, ברבות השנים מצא שותף יהודי תושב העיר תוניס, השותפות הייתה מוצלחת, הערבי קנה שחורה, היהודי מכיר, העסקים פרחו והרוחחים האמירים, אבל התעשרותו של השותף היהודי הייתה לצנינים בענייני ערבי, והוא רעם מזימה שפלה שנעודה להפיל את שותפו לפח' קוש.

המצוינה

בחירות מעושה על פניו פנה אל שותפו היהודי והיהודים לו על סיומה של עסקה מוצלחת, הוא גם העיקם לו בונוס שמן לאות הוקחה על הצלחתו, ואמר יש' לר' רעינו: בא ניקח את כל הכסף שהרוחנו ושים אותו במרתף במרתף סיטונאית של תבואה, נרוויח הון רב! אבל לצורך זה תצטרך ל佗ר עמי אל הסוחרים בקירואן, כיצד אעשה זאת תמה

בעניין שינוי מנהגים שיש בין העדות - כיצד צריך לנוהג:

האם רשאי להניח תפילה במנחה של תענית כמנהגו גם כשמתפלל בבית הכנסת שלא מנהחים בו? אין ראי.

בשאומר קדיש בבית הכנסת של ספרדים - באיזה נוסח והיוגי צריך לאומרו?

כפי מנהגם, אלא אם כן הם אומרים מפורש שיכל לומר כמנהגו ואינם מקפידים.

הכל בכל הדברים דלעיל, והה לכל כיוצא בהם, כי אמנים לפי הדין אין אישור לשנות מצד לא תתגוזדו, כי אנחנו נוקטים בדברי האומרים שאיסור זה הוא רק בדבר שעיר איסרו מן התורה (עיין ש"ת פועלות צדק ח"ב סי' ע"ו ד"ה וטענת), וכל-שכנן בדברים שעיקרם מנהג, דלית לנו בה. אך מ"מ מצד דרך ארץ יש להימנע מלשנות ממנהג המקום, על פי המבוואר במסכת ד"א לא יעמוד בין היושבים, ולא ישב בין העומדים. הילך אם הוא נמצא במקום צדי של ביה"ג ואין ניכר שינוי ממנהג המקום, שפירദמי. וכן אם נמצאים שם בני קהילות שונות, וכל אחד עושה כמנהגו, ואינם מקפידים.

שהיום "דיןא דמלכותא דיןא", החוק הוא תקנה לקונה ולא למוכר, ככלומר אין אפשרות שמוכר ימכור חוץ ואחר כך יחוור בו, וכך בעלת העגלים נחשבת למועדת ואינה יכולה לחזור בה, ובנוסח לכך בדבר מהחוק נאמר שחוק זה אינו תקף בשעו עסקת "חליפין" כלומר שהחליפו חוץ בחוץ כמו מחליף רכב ברכב או תכשיט בתכשיט.

(נ.ב. יש לדעת! שאין לומר להחליף זהב ישן בחדר שכמעט הפסד מצוי בו והמחליף לooke בכפלים, גם מוכר תכשיט במחair זהב גולמי בily מע"מ וגם לאחר מכן קונה תכשיט במחair מלא בתוספת מע"מ, ועל זה נאמר "סוף מעשה במחלוקת תחילתה").

אמירת "בריך שמייה" בהוצאה ספר תורה בימי שני וחומייש בית הכנסת של האשכנזים - האם המתפלל שם חייב לומר גם כן "בריך שמייה" אף על פי שאין לנו הגם בזאת?

אין חyb, אבל יכול לומר, בפרט אם אמרנו בכוונה ובהתעוררות, והרי מהרי"ז בערך חיים העלה לאמרו גם בחול ואכם".

האם צריך לעמוד בעניית "יהא שמייה רבא" וכו' שבקדיש כשמתפלל בבית הכנסת של אשכנזים או שרשאי להמשיך לישב כמנהגו? ראוי לעמוד כמנהג המקום.

וכן להיפר - אשכנזי שמתפלל בbihben's תימני או ספרדי האם צריך להמשיך לישב בעניית "יהא שמייה רבא" או צריך לעמוד כמנהго? ראוי לישב כמנהג המקום.

המתפלל במקום שאין אמורים בו תחנון לפיו מנהגם - האם צריך לאומרו ביחיד שם כמנהגו או שינוי כמנהgam? בפניהם לא יאמר תחנון (זהינו נפילת פנים) וטוב להשלים ביחידות אחריו גמר התפילה.

משיב
כהלנה

מן הגאון הרב
שחק וצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

מה"ס בוארות צעה,
שיית עלת צעה, שייע המקוצר, ושוד.

אקטואליה בהלנה

תשובה: ראשית כל יש לדעת שבדני קניינים יש שלשה קניינים:

A. **קנין כסף** - שהקונה משלם, ב. **קנין** - **משיכה** - שימוש לרשותו, ג. **קנין חצר** - שחצירו דהינו בתיו של הקונה, קונה לו את החוץ, בשאלתנו זו: הקונה למשה נחשבת מוכרת, והਮוכרת קונה שシリמה למוכרת זיכוי על העגלים, ובנוסח משכחה את העגלים, וגם הكنيיה אותם לביתה, אם כן זכתה המוכרת שקנתה את התכשיטים ואי אפשר לחזור בה מהמקחה. ובדבר טענת בעלת העגלים שি�ינו חוך שאפשר לחזור מהמקה תוך 14 ימים ולקיים את הכספי בזרה, יש לדעת שגם הסוברים

שאלה: מעשה בחנות תכשיטים שפרשמו "החלף זהב ישן בחדש", ואכן ננכשה אשה ובידיה זוג עגיל זהב עם יהלום ובקשה למכור אותו, ותמורתם לkeys שרשרת בתוספת כסף, וביצעה את העיסקה, לחרת זקרה בעלת העגלים לchnotot להזורה בה מהעסקה, אמרה לה המוכרת ואני מצידי היתי מחזירה לך, אך את העגלים שלך נתתי במתנה לאמא שלי, ולא נעים לי ללחחת אותם ממנה בחזרה האם יש צדק בטענתה או לא?

אחת שאלתינו

מחשבתו וכל הקשור לענייני קדושה, אמונתו מתחדשת ומתבהרת ביטור, כיוון שעייר השוחד המסלף את האמונה הוא תאונות הערים, וכמה שרחוק האדם מטאונה זו כן מתבהרת ומתהרת אצלו האמונה עוד ועוד, וראיה לכך יש מהגמ' (סנהדרין סג) שאומרת יודען ישראל בעבודה זרה שכן בה ממש ולא עבדה אלא כדי להתיר להם עריות בפרהסיא, הרי שנגשו ישראל לאוילות ולטיפשות מתוק שוחד ורצון עריאות, והיה בשוחד זה כדי להאמין בדבר שיזדים שאין בו ממש, וידעו שהדעת והיסוד הם בכו יש אחד וככל שישמור האדם על יסודות שהוא ברית קודש, וכך דעתו תהיה שלמה עליו לדעת את ה' באמת כל ימיו.

הרחבה והגדולה, והדבר דומה לאדם שמחה לעלות על מטוס מפני שהוא מבן כיצד תפוקדו, וחושש שמאחר והוא מכיר את כפתורי המטוס ואת אופן תפוקדו - יכול הארץ ויתרסק, וכי נושא המטוס ברובם מבנים בכלל הקרקע פועל המטוס? אלא ודאי שמוסכים הם על המבנים שהבנתם הברורה הפכה אותם לטיסים מן השורה, כן הוא בשאלות ובהתחשבויות באמונה, להאמין בכל לב ולסמור על מי שגדול מאיתנו שכבר ברור דבריהם אלו לאשורים.

שאלה: מהו האובייב הגדול לסילוף האמונה? תשובה: חילול הקדושה הוא האובייב הגדול לסילוף האמונה, כשאדם שומר בגדרים וסיגים את קדושתו המתחילה בשמרות עיניו,

שאלה: מה התשובה הטובה ביותר להסביר לשאלות באמונה? תשובה: כבר ענה על כך רבינו בעל הקהילות יעקב זצ"ל ותוכנן דבריו הוא שיחשוב האדם, וכי חכם אני יותר מרבותינו הרاشונים רשי' והרמב"ם ולמעלה מהם רבותינו התנאים והאמוראים שהוו חכמים גדולים ובודאי שאות ספקותיי ואת קוישותיי העלו לבבם ועם כל זה הכל היה מি�ושב אצלם בהבירות וכל הקושיות היו אכן ולאפס, והעובדת היא שהם עבדו את הבודא יתברך בכל כוחם זמינים וממעונים, ובഫקרת כל חי' העולם הזה מתוך הרגשת עונג בלימוד התורה וקיום המצאות, ואם כן מה נפקא מינה שאין אני בקי' בישוב קוישותיי, עלי ללקת עצאן אחר הרועה ולסמור על דעתם

2

מהונעה בשטח

• סיום מסכת •

ה"ה ערך מהצרי הי"ו והחברותא ר' דוד ניברט הי"ג. הסים נערכ בתאריך ט"ז טבת שהוא יומ פיטרתו של האיש היקר שלמה מהצרי ז"ל, וכן סיום

המסכת, הלימוד חברותות ודברי התורה הוקדו לעלי נשבתו, תנצב"ה.

סעודת כיד המלך נערכה לכבוד הסים, וتون כדי הסעודה זכינו והתכבדו לשמעם דברים נלהבים מפי הרב מנחם לויינשטיין שליט"א שדיבר בערך חשיבות לימוד התורה והזכות השורשית שעמדת מארחו כל היהודי.

ברוך ה' הפעילותוגדות והולכת ומתרבים הלומדים עד כדי שכר המקום מלהכיל, והי

זכות גדולה לראות אף כולם להיכנע, מה שבדור אחד שמצחית רק מרוייה, ולמפרע הוא מוזמנים להשתתף ולטעום מתתיות התורה.

זכות גדולה לראות אף כולם להיכנע, מה שבדור אחד שמצחית רק מרוייה, ולמפרע הוא מוזמנים להשתתף ולטעום מתתיות התורה. הסיום האחרון היה ע"י ידינו היקר

לרשות עוד ועוד ולא להיכנע, מה שבדור אחד שמצחית רק מרוייה, ולמפרע הוא

מתחרות על הזמן שלא הצליח נצל.

בשעה 20:00
יום שלישי
ט' שבט
4/02
ב' תינח נח"

הגב' קרון זהור שתחי'

בסיפור מטלטל ומהorris פועמה על השתלשלות הניסים של משפט זהור בעקבות התאונת הקשה של הרוב יוסף זהור הי"ו

נשות המשוב והסבינה

עמותת "רוני וסמדר" מזמינה אתך לשיעור מרתך ומרגש עם המון חיזוק באמונה בוטה, במקום השני: שגיא ברזיל,

השלישי: מיכאל סנס.

בקבוצה א' זכו -

במקום הראשון: דוד

יעיש, במקום השני:

הלו בוגין, במקום

השלישי: מיכאל סנס.

בקבוצה ב' זכו -

במקום הראשון: דוד

יעיש, במקום השני:

הלו בוגין, במקום

השלישי: מיכאל סנס.

בקבוצה ג' זכו -

במקום הראשון: נחורה

הרב איתן שמן שליט"א

לע"ז מנחם ברזילי בן ר' אברהם ז"ל

הנקם מזמנים לשיעור מפי

הרב איתן שמן שליט"א

• השיעור לגברים ונשים •

יום רביעי

בשעה 20:00
ג' שבט
29/2
ב' תינח נח"

כינוך סעיף

יום ראשון
9:00-12:00
שיעור בהלכה
ומוסר בביבננס
קפה ונוגה,
לימוד חברונות

יום שני
9:00-12:00
תאריך יאיר חגבי
19:20-
20:00
קבוצה א' קבוצת
19:00-20:00
ביבננס

המבנה היא אחת המקורות הטובים לאשלאן, מינרל הכרחי לשימירה על רמת לחץ דם ופעילות לבבית תקינה, בונה בוניות אחת יצילה להיכיל מעל 400 מ"ל אשלאן לעומת אחת מג' נטרו, מגנזיום וסיבים תזונתיים, כך שאכילה יומיית יכולה למנוע לחץ דם והגנה מפני מחלות לבבות, העילות של מזונות עשירים באשלאן כמו בנות הוציאו במספר מחקרים, מחקר שעקב אחרי 40,000 גברים אמריקאים במשך ארבע שנים בדק את השפעת התזונה על לחץ הדם ומצא שגברים שרצו מזונות עשירים באשלאן, מגנזיום וסיבים תזונתיים הקטינו את הסיכון לליקות בשbez מוחי ובמחלות לבבות.

המבנה מוכרת כנגdot חומציות שמנגה נגד צרבות,

ריפולקס, כיבים ונגד פגיעה של הקיבה, החומרם

בבנייה פעולים כבmetaה של קסם על ידי הפעלת תאים

כפלווט הבריאה

היווצרים שכבת ריר עבה המגנה בפני חומצות קיבה ותרכובות אחרות אשר עוזרות בחיסול הבakterיות שמצוות כגרום ראשוני להיווצרותםביבם, בזמן שלשול הגוף עשוי לשמש במהירות את מאzon האלקטרוליטים החשובים בגוף, רמה גבוהה של אשלאן ומגנזיום בתגובה תורמת לחידוש המאגרים ולאיוון בבניינה הנזולים בגוף וועורת לויסות תפקוד הלב, בנוסך מכילה הבניה פקטין - סיב מסיס שמשיע במרקם תנועת המעיים ומקל על עצירות כמו גם מסיע בהפרשת רעלים ומתקות הפרשת מלחי מרה וכולסטרול אל מחוץ הגוף.

לגן או לבית הספר ניתן להחליף מיידי פעם את המלפפון שמתלווה לקריך ולהציגו בnalna, חשוב לוודא שהבנה מוצקה ללא פגמים חיצוניים שכן הילדים מאוד רגשים למרקם ולצבע, ועשויים לדוחותה על הסף, ושיהיה לכולנו בתאובון.

יום חמישי
9:00-12:00
בכל יום
מאר' יאיר חגבי
17:45-19:15 קבוצה א'
16:45-17:35 קבוצה ב'

יום רביעי
9:00-12:00
בכל יום
שיעור בהלכה
ומוסר בביבננס
17:15-18:00 פעלויות נוער
18:20-20:20 פיקט חונכות
19:00-20:00 וחסידות

יום שלישי
9:00-12:00
הטף החודשי:
"הדריך יושבה מא מידה
בינונית שבעל דעת וдуת.
19:00-20:00 צעדים ורמות"

יום שני
9:00-12:00
תאריך יאיר חגבי
17:45-
19:15
קבוצה א' קבוצת
19:00-20:00 שיעור בעני יעקב
ביבננס

יום ראשון
9:00-12:00
שיעור בהלכה
ומוסר בביבננס
20:30-21:30 קפה ונוגה,
לימוד חברונות

1

מהונעה בשטח

• חידון חנוכה •

אם בכל שנה זה מרתק - הפעם זה היה מרתק מאד. כל שולשים ושישה ילדים כמבוגן, פרסים יוקרתיים חולקו לכל הזוכים במקומות הראשונים ואף שאר המתמודדים לא חזרו ריקם. זאת לאחר לימוד והכנה במשך שבוע מיום אחד מי שהיהבחן בידיעות הנרחבות שרכשו התלמידים. כמה מרגש לראות ילדים שבחנו את מהותם והמשמעות שחווה עם ישראל באותה תקופה. בקבוצה א' זכו -

במשך שבוע אחד התלמידים וברשותם להשתחר הון יכולות להיזכרות את בחידון והציבור את מספר הנקודות המרבי זוכה בראשה זוגית, וכן זכתה משפחת סנס באrhoזה זוגית. בקבשת ילדי ונער המשובב אלו נקיים בחידון גם בפורים והחל מאמצע חודש שבט תחילו בע伙ות למדוד לחידון. בהזדמנות זו אנו מודים לעיד המקומי ועד האגודה שסייעו במימון החידון בפרט, וכן על הסיעו בשאר הפעילויות. וכמוון, תודה ענקית לחוכמים היקרים שבמשך השנה מחקיעים רבות בילדיהם ונעור המשובב במסירות נפלאה שמניבה פירות מתוקים. חזקו ואמצאו.

וכמוון, תודה ענקית לחוכמים היקרים שבמשך השנה מחקיעים רבות בילדיהם ונעור המשובב במסירות נפלאה שמניבה פירות מתוקים. חזקו ואמצאו.

בקבוצה ב' זכו -

במקום הראשון: דוד

יעיש, במקום השני:

הלו בוגין, במקום

השלישי: מיכאל סנס.

בקבוצה ג' זכו -

במקום הראשון: נחורה

הרב איתן שמן שליט"א

לע"ז מנחם ברזילי בן ר' אברהם ז"ל

הנקם מזמנים לשיעור מפי

הרב איתן שמן שליט"א

• השיעור לגברים ונשים •

יום רביעי

בשעה 20:00
ג' שבט
29/2
ב' תינח נח"

יום ראשון
9:00-12:00
שיעור בהלכה
ומוסר בביבננס
קבוצה א' ונוגה,
לימוד חברונות